

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tartu Ringkonnakohus (Estonia) w dniu 5 grudnia 2012 r. — MTÜ Liivimaa Lihaveis przeciwko Eesti-Läti programmi 2007-2013 Seirekomitee

(Sprawa C-562/12)

(2013/C 38/18)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Tartu Ringkonnakohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MTÜ Liivimaa Lihaveis

Strona pozwana: Eesti-Läti programmi 2007-2013 Seirekomitee

Pozostały uczestnik postępowania: Eesti Vabariigi Siseministeerium (ministerstwo spraw wewnętrznych Republiki Estońskiej)

Pytania prejudycjalne

- a) Czy regulamin wewnętrzny powołanego wspólnie przez dwa państwa członkowskie komitetu monitorującego — taki jak przewodnik uchwalony przez komitet monitorujący estońsko-łotewskiego programu 2007-2013 —, który przewiduje, że decyzje komitetu monitorującego nie podlegają zaskarżeniu na drodze sądowej (pkt 6.6 ust. 4 przewodnika: „The decisions of the Monitoring Committee are not appealable at any place of jurisdiction.”) jest zgodny z art. 63 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ⁽¹⁾ w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- b) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie a): czy art. 267 akapit pierwszy lit. a) traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że pkt 6.6 ust. 4 przewodnika uchwalonego przez komitet monitorujący estońsko-łotewskiego programu 2007-2013 stanowi podlegający stwierdzeniu nieważności akt przyjęty przez instytucję, organ lub jednostkę organizacyjną Unii?
- c) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie b): czy art. 263 akapit pierwszy zdanie drugie w związku z art. 256 ust. oraz art. 274 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w przedmiocie skarg na decyzje komitetu monitorującego

estońsko-łotewskiego programu 2007-2013 właściwy jest Sąd Unii Europejskiej albo sąd właściwy dla tego typu spraw według prawa krajowego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210, s. 25).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d'instance d'Orléans (Francja) w dniu 6 grudnia 2012 r. — BNP Paribas Personal Finance SA, Facet SA przeciwko Guillaume'owi Delmattiemu

(Sprawa C-564/12)

(2013/C 38/19)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal d'instance d'Orléans

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: BNP Paribas Personal Finance SA, Facet SA

Strona pozwana: Guillaume Delmatti

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 22 dyrektywy 2008/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki ⁽¹⁾, interpretowany w świetle dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽²⁾, zakazuje istnienia i stosowania w umowach o kredyt klauzuli standardowych, dotyczących potwierdzenia przez konsumenta wykonania przez kredytodawcę jego obowiązków?
- 2) Czy zasada ogólna skuteczności prawa wspólnotowego oraz art. 22 i 23 dyrektywy 2008/48/WE stoją na przeszkodzie możliwości wykazania przez kredytodawcę wykonania jego obowiązków przedumownych i umownych poprzez same klauzule standardowe zawarte w umowach o kredyt, dotyczące potwierdzenia przez konsumenta ich wykonania, bez przedstawiania sądowi dokumentów wydanych przez kredytodawcę i przekazanych kredytobiorcy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66).

⁽²⁾ Dz.U. L 95, s. 29.